

Ομιλία – Δευτερολογία, του Προέδρου της Ν.Δ. κ. Αντώνη Σαμαρά στη Βουλή για το Σχέδιο Νόμου: «Μέτρα για την εφαρμογή του Μηχανισμού Στήριξης της Ελληνικής Οικονομίας από τα Κράτη – μέλη της Ζώνης του Ευρώ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο»

ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Πέμπτη, 6 Μαΐου 2010

**Ομιλία του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνη Σαμαρά
στη Βουλή για το Σχέδιο Νόμου:
«Μέτρα για την εφαρμογή του Μηχανισμού Στήριξης της Ελληνικής Οικονομίας
από τα Κράτη – μέλη της Ζώνης του Ευρώ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο»**

«Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες λίγες εκατοντάδες μέτρα από το σημείο που βρισκόμαστε, τρεις συμπολίτες μας έχασαν τη ζωή τους. Σε επεισόδιο τυφλής βίας, τρεις αθώοι άνθρωποι. Το τραγικό αυτό περιστατικό, μας συγκλονίζει. Ταυτόχρονα, όμως, μας υπενθυμίζει ότι αυτό που φοβόμασταν, έχει αρχίσει ήδη να συμβαίνει. Οφείλουμε να αφουγκραστούμε την κοινωνία που σήμερα, κύριε πρωθυπουργέ, δεν ανέμενε από εσάς, σε τέτοιες ώρες δύσκολες, αυτή την πρωτόγνωρη όξυνση που προσφέρατε με την ομιλία σας. Δεν πειράζει! Η αμηχανία σας και οι ευθύνες σας που μας φέρατε ως εδώ, δημιουργούν την ανάγκη για να έχετε αυτή την πολιτική σήμερα. Είναι η αμηχανία που σας γυρίζει πίσω στο παλιό ΠΑΣΟΚ, φοβάμαι. Εμείς οφείλουμε να κατανοήσουμε τα αδιέξοδα, στα οποία έχει οδηγηθεί η χώρα. Και οφείλουμε να τη βγάλουμε από τα αδιέξοδα αυτά. Οι διαφορές μας είναι μεγάλες, αλλά τίποτα δεν είναι σπουδαιότερο από την ανάγκη να βρει η τόπος την εμπιστοσύνη του στο μέλλον.

Κι αυτό είναι το δικό μας καθήκον. Και σε αυτό -για μένα τουλάχιστον- αισθάνομαι ότι πρέπει να μετρηθούμε με το ΠΑΣΟΚ, όλοι μας.

Για παράδειγμα, στο Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών, που μας καλέσατε για τη Δευτέρα, θα πρέπει να μιλήσουμε για τη Νέα Μεταπολίτευση. Να ακούσουμε τον κόσμο. Να φύγουμε από ένα πολιτικό σύστημα, που έχει υποταχθεί στον αυτόσυντηρισμό του. Να πούμε “ναι” εκατό βουλευτές λιγότεροι στη Βουλή, να πούμε ναι σε Βουλή διακοσίων. Να πούμε “ναι” κατάργηση, επιτέλους, του νόμου περί ευθύνης υπουργών. Και γιατί να μην πούμε και “ναι” σε μία Αναθεωρητική Βουλή, την οποία θα πρέπει να βάλουμε μπροστά για να περάσουμε τις τομές που σήμερα απαιτεί από εμάς η κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σε εποχές σύγχυσης, αναταράξεων, ιστορικών μεταβολών, ανασφάλειας. Όμως! Σε τέτοιους σκοτεινούς καιρούς οφείλουμε να προσφέρουμε στο λαό, όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ορατότητα, καθαρότερη ματιά, σαφέστερη προσέγγιση και πειστικότερη εναλλακτική πρόταση.

Σήμερα, καλούμαστε να συζητήσουμε την ουσιαστική εξάρτηση της χώρας, από ξένους ελεγκτικούς μηχανισμούς. Για το χθες, δεν θα ήθελα να μπω πάλι στη συζήτηση για το ποιος φταίει. Αλλά είμαι υποχρεωμένος, κύριε Παπανδρέου, να μην αφήσω αναπάντητες, ορισμένες από τις κατηγορίες που εκτοξεύσατε μόλις τώρα. Γιατί μην κάνετε λάθος: επί είκοσι λεπτά, τη Νέα Δημοκρατία βρίζατε. Δεν αναφερθήκατε στο θέμα που έχουμε. Λυπάμαι που το λέω αλλά οι αλλεπάλληλες υποβαθμίσεις της πιστοληπτικής ικανότητας, επί των ημερών σας έγιναν και φτάσατε βέβαια να μιλήσετε μέχρι και για δώρα.

Ποιος; Ο αρχηγός του κόμματος. Και μάλιστα είπατε για δώρα σε συνδικαλιστές. Ποίος, ο αρχηγός του κόμματος του Μαυράκη, με το δωράκι των 500 εκατομμυρίων...

Η Ελληνική Οικονομία, παρομοιάστηκε με τον Τιτανικό, επί των ημερών σας, από τα χείλη του κ. υπουργού των Οικονομικών, που καλύτερα θα ήταν να μην μίλαγε στο Εξωτερικό.

Ασφαλώς, όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις έχουν τις ευθύνες τους, αλλά είναι βαρύτερες οι ευθύνες του κόμματος που έφεραν, γέννησαν, καταξίωσαν, με τη δική σας έννοια, το λαϊκισμό στην Ελλάδα.

Μιλήσατε για την κουρτίνα. Να απαντήσω και εγώ με μία λέξη μόνο: Χρηματιστήριο. Για να μην πω υποβρύχια.

Ήταν το κόμμα το δικό σας, που φώναζε μόλις προ 6-7 μηνών ότι "λεφτά υπάρχουν". Εκ των υστέρων είπατε πως δεν γνωρίζατε την κατάσταση της Οικονομίας. Και μόλις προχθές ο διοικητής Τράπεζας της Ελλάδος αποκάλυψε, στο ΣΚΑΪ, ότι προεκλογικά γνωρίζατε τα πάντα. Κι όμως επιμένετε: "λεφτά υπάρχουν". Και σήμερα έρχεστε εδώ πέρα και μας κάνετε μάθημα υπευθυνότητας. Δεν το δεχόμαστε.

Σήμερα χρεοκοπεί -θέλουμε δεν θέλουμε- ένα ολόκληρο πολιτικό σύστημα αναδιανομής δανεικών. Που εσείς το δημιουργήσατε. Δεν σας θυμίζω τυχαία, όταν το λέω, τη δεκαετία του 80, όταν μέσα σε λίγα χρόνια τριπλασιάσατε το δημόσιο χρέος και διπλασιάσατε τους δημόσιους υπαλλήλους. Σας το θυμίζω γιατί απ' αυτή την κακή συνήθεια, ουδέποτε έχετε απαλλαγεί. Από το '89, από εκείνο το αλησμόνητο "δώστα όλα", μέχρι το 2009, στο επίσης κλασσικό πλέον "λεφτά υπάρχουν", φαίνεται σαν να μην έχει περάσει ούτε μια στιγμή. Λαϊκισμός τότε, Λαϊκισμός και σήμερα.

Και για να έρθω στο ζήτημά μας: Από την αρχή αυτής της δραματικής περιόδου, των τελευταίων 7 μηνών, διατύπωσα τρεις κυρίως, βασικές θέσεις:

Πρώτον, το ΠΑΣΟΚ παρέλαβε ένα πρόβλημα χρέους, κοινό για όλη την Ευρωζώνη και το μετέτρεψε σε κρίση δανεισμού, μοναδική στην Ευρώπη. Αυτό το γνωρίζουν οι πάντες.

Δεύτερον, ότι η πολιτική που εφαρμόζετε, πριν ακόμα ενταχτείτε στο Μηχανισμό Στήριξης, και πολύ περισσότερο τώρα που ενταχθήκατε, οδηγεί σ' ένα φαύλο κύκλο, καταστρεπτικό για την Οικονομία. Φαύλο κύκλο ύφεσης, επίμονων ελλειμμάτων, που καθιστούν απαραίτητα νέα σκληρά μέτρα, σκληρότερα κάθε φορά, περικοπών που θα οδηγήσουν σε ακόμα μεγαλύτερη ύφεση, σε ελλείμματα που θα επιμένουν και που θα οδηγούν και πάλι, ξανά, σε νέα σκληρά μέτρα και σε ακόμα βαθύτερη ύφεση. Και υποστήριξα ότι αυτός ο φαύλος κύκλος πρέπει, επιτέλους, να σπάσει. Και για να σπάσει χρειάζονται μέτρα τόνωσης της Οικονομίας, μηδενικού ή ελάχιστου έστω δημοσιονομικού κόστους. Αυτά που ονομάσαμε μέτρα «ανάσες», που φρενάρουν την ύφεση, που περιορίζουν τα "λουκέτα" και συγκρατούν την εξάπλωση της ανεργίας

και καθιστούν τουλάχιστον, αυτά τα μέτρα περιστολής, τα συσταλτικά μέτρα, πιο αποτελεσματικά, ώστε οι θυσίες να πιάσουν τόπο νωρίτερα και να οδηγηθούμε σε κάποια ανάκαμψη γρηγορότερα.

Και εδώ έρχομαι σε μία από τις πιο βασικές Οικονομικές θέσεις, που είχα να διατυπώσω: Να αξιοποιήσουμε, κύριε πρόεδρε την ακίνητη περιουσία του Δημοσίου. Για την ακρίβεια να αξιοποιήσουμε οποιαδήποτε περιουσία του Δημοσίου, αλλά στάθηκε στην ακίνητη, γιατί ήδη υπό τη διαχείριση της Κ.Ε.Δ., της Κτηματικής Εταιρίας του Δημοσίου, βρίσκονται ακίνητα αντικειμενικής αξίας 272 – 300 δισεκατομμυρίων.

Δηλαδή, όσο σχεδόν το σύνολο του δημοσίου χρέους. Και από τα οποία σήμερα δεν παίρνουμε ουσιαστικά κανένα απολύτως έσοδο. Περιουσία που διαχειρίζεται η Κ.Ε.Δ. είναι μικρό μέρος, ούτε το 25% των εκτάσεων που αποτελούν δημόσιες γαίες. Δεν αφορά δάση, δεν αφορά βραχονησίδες, δεν αφορά ασφαλώς μνημεία, μουσεία κτλ. Αφορά αποκλειστικά αξιοποιήσιμα εδάφη. Μόνο μέρος της ακίνητης περιουσίας της Κ.Ε.Δ., αν μεσοπρόθεσμα αξιοποιηθεί, μπορεί να καλύψει σημαντικό τμήμα του χρέους και των ετήσιων τόκων. Έχουμε τέτοια τεράστια περιουσία. Φταίμε και εμείς για αυτό. Αλλά στην κρίσιμη ώρα, στη δύσκολη ώρα θέτουμε τις συγκεκριμένες, δύσκολες αποφάσεις που πρέπει να πάρουμε. Είναι η έκτακτη λύση στο έκτακτο πρόβλημα. Και φταίμε ασφαλώς και εμείς. Αλλά δεν μπορεί μια τεράστια ακίνητη περιουσία να είναι στον “πάγο”, την ώρα που μας πνίγουν τα ελλείμματα και τα χρέη. Αξιοποιώ, δεν σημαίνει ξεπουλώ. Μπορεί να σημαίνει μακροχρόνια μίσθωση συμμετοχής σε ΣΔΙΤ, σε συμπράξεις ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, όπου το κράτος συμμετέχει με το κεφάλαιο του, τη γη και ο ιδιωτικός του τομέας με κεφάλαια επενδυτικά. Και ασφαλώς το κράτος, κάθε χρόνο, θα συμμετέχει στα κέρδη. Χώρια τα επιπρόσθετα έσοδα από το ΦΠΑ, που θα προκύψουν από την όποια εμπορική δραστηριότητα.

Άλλωστε, υπάρχουν και άλλα τμήματα της δημόσιας περιουσίας που, επίσης, μπορούν να αξιοποιηθούν. Για παράδειγμα, με άμεσα αποτελέσματα, τα αεροδρόμια, που μπορεί να δοθούν για ανάπτυξη και εμπορική χρήση, με επενδύσεις που, θα δώσουν κίνηση στην Ελληνική Περιφέρεια και θα φέρουν άμεσα θέσεις εργασίας, “τζίρους”, φορολογικά έσοδα σε πολλά μέρη της Ελλάδος, και το ίδιο ισχύει και για τα λιμάνια.

Παρόμοια έργα παραχώρησης, όπου το Δημόσιο συμμετέχει δίνοντας γη και οι ιδιώτες βάζοντας κεφάλαια και κτίζοντας έργα υποδομής, δεν συμπεριλαμβάνονται, βέβαια, στην αξιοποίηση της περιουσίας της Κτηματικής Εταιρίας του Δημοσίου, αλλά φέρουν πρόσθετα έσοδα.

Άλλωστε πολλά από τα μέτρα τόνωσης που επανειλημμένα ζήτησα έχουν αυτό ακριβώς το χαρακτήρα.

Βλέπετε υπάρχουν σήμερα τεράστια περιθώρια για επενδύσεις. Να κινηθεί η Οικονομία, να εισρεύσουν έσοδα στο κράτος. Να δουλέψει ο κόσμος πιο άμεσα και μεσοπρόθεσμα.

Αν πάρουμε από τώρα μέτρα για την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας. Μπορούμε να βρούμε ένα πολύ σημαντικό ποσό, αντίστοιχο με αυτό που θα μας

χορηγήσει ο Μηχανισμός Στήριξης. Και τελικώς να μειώσουμε το χρέος σημαντικά. Και, αντί να ξεκινήσουμε από το 2015 να κατεβάζουμε το χρέος από το 150% όπου θα έχει φτάσει, να ξεκινήσουμε νωρίτερα, από χαμηλότερα. Και με την Οικονομία να δουλεύει, όχι να πνίγεται. Και με την κοινωνία, εν πάση περιπτώσει, να ελπίζει, όχι να φλέγεται. Αρκεί ένα πράγμα. Να δώσουμε ένα ασφαλές επενδυτικό περιβάλλον.

Αλλά η κυβέρνηση, όχι μόνο δεν έκανε τίποτα έως τώρα. Σταμάτησε ακόμα και ώριμες επενδύσεις, όπως εκείνες με τις Ανανεώσιμες Πηγές, για τις οποίες ξαναφτιάχνει το πλαίσιο από την αρχή και τις μεταθέτει, έτσι, τουλάχιστον για άλλα 2 – 3 χρόνια. Ή όπως η κατάργηση των υπουργείων Ναυτιλίας και Τουρισμού. Οι δυο κλάδοι που έχουν τη μεγαλύτερη συνεισφορά στο ΑΕΠ, έμειναν πια χωρίς αρμόδια υπουργεία. Το 30% του πλούτου. Ειδικά στην Ναυτιλία, όπου υπήρχε ένα μοναδικό λεγόμενο « one stop shop » στην ελληνική Οικονομία, του Ελληνικού Δημοσίου, μια δημόσια υπηρεσία που έλυνε επιτόπου όλα τα προβλήματα του κλάδου και έφερνε έσοδα στον τόπο, και αυτή καταργήθηκε. Και προσέξτε και τη συνέχεια που υπάρχει σε αυτή την ιστορία. Αποφάσισε η κυβέρνηση να υπαγάγει το Λιμενικό Σώμα, στο υπουργείο Προστασίας του Πολίτη. Οι αρμόδιοι φορείς της Ναυτιλίας, αντιλαμβανόμεστε ότι δεν είχαν πρόβλημα, αλλά το Προεδρικό Διάταγμα βγήκε και χάθηκε ύστερα, στα κυβερνητικά συρτάρια.

Επομένως: Τι ενδιαφέρον έχετε για ιδιωτικές επενδύσεις, για αναζωογόνηση της δραστηριότητας του τόπου; Γενικά ό,τι δεν γίνεται από το κράτος και από τον έλεγχό του, φαίνεται να μην σας ενδιαφέρει. Γι' αυτό, δεν έχετε και καμιά ιδιωτικοποίηση μέσα σε αυτό το πολυσέλιδο πρόγραμμα το οποίο σήμερα συζητούμε. Θέλετε να μαζέψετε χρήματα, κόβετε μισθούς, ακόμα και τις συντάξεις των 700 ευρώ, επιβαρύνετε με εμμέσους φόρους τα πάντα, και δεν περιλαμβάνετε καμιά ιδιωτικοποίηση...

Ούτε χτυπάτε τη δημόσια σπατάλη. Η ίδια η ΑΔΕΔΥ ήρθε και μας είπε ότι έχει υποδείξει στην κυβέρνηση συγκεκριμένους κωδικούς δαπανών από τους οποίους θα μπορούσαν να κοπούν μέχρι 1.5 δισεκ. ετησίως. Δεν το κάνουν, γιατί δεν το κάνουν;

Γιατί κρατιστές ήταν στο ΠΑΣΟΚ όταν μοίραζαν, κρατιστές είναι και τώρα που μαζεύουν. Χωρίς αναπτυξιακές φιλοδοξίες, με λησμονημένες κοινωνικές ευαισθησίες, απλώς κρατιστές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

για όποιον πιστεύει στον Έλληνα και στην αξία του, για όποιον πιστεύει σε αυτή την πατρίδα και τις προοπτικές της, για όποιον πιστεύει στο Εθνικό κεφάλαιο της Ελλάδος, στη θέση μας –αν θέλετε- στη φύση του τόπου, στην παράδοση, στον πολιτισμό μας, αλλά και στο δαιμόνιο του Έλληνα, πιστεύω ότι δεν υπάρχει μονόδρομος για την ύφεση, υπάρχει ελπίδα και δυνατότητα σωτηρίας του τόπου και προτεραιότητα μας είναι να βοηθήσουμε τη χώρα να βγει από τον φαύλο κύκλο αυτόν μία ώρα αρχύτερα. Με τα μέτρα που προτείνετε σήμερα, μας βάζετε πιο βαθιά στο φαύλο κύκλο της ύφεσης. Και γι' αυτό δεν πρόκειται να ψηφίσουμε το νομοσχέδιό σας.

Ακούω κάποια ρητορικά ερωτήματα. Μας λέτε όταν η Ελλάδα ζητά από τα Ευρωπαϊκά Κοινοβούλια να ψηφίσουν την χρηματοδότηση, πώς εσείς την

καταψηφίζετε; Απαντώ: τα άλλα Κοινοβούλια ψηφίζουν βοήθεια προς την Ελλάδα, εμείς ψηφίζουμε για συγκεκριμένα μέτρα. Τα ξένα Κοινοβούλια ξέρουν ότι αυτά που θα δώσουν θα τα πάρουν. Εμείς ξέρουμε ότι αυτά που θα πάρουμε θα τα υποστούμε. Αλλά πέρα, από τη χρηματοδότηση, θέλουμε και την ελπίδα. Και γι' αυτό το λόγο συνεχώς είμαστε εδώ, για να προσφέρουμε λύσεις ελπίδας. Άλλο μείγμα οικονομικής πολιτικής. Και αυτό είναι πολύ διαφορετικό. Γιατί τα άλλα Κοινοβούλια ψηφίζουν να δοθεί στην Ελλάδα ένα "φάρμακο". Δεν ψηφίζουν τη δοσολογία του "φαρμάκου".

Εσείς, εδώ, προτείνετε ένα «φάρμακο» σε δοσολογία που κινδυνεύει να σκοτώσει τον ασθενή. Και αυτό, εμείς σας το επισημαίνουμε και δεν μπορούμε να το δεχτούμε. Και, εν πάση περιπτώσει δεν καταλαβαίνω ποιο είναι το πρόβλημα. Αν εσείς πιστεύετε στα μέτρα που προτείνετε σήμερα, μη σας νοιάζει η δική μας άρνηση.

Περνάει, έτσι κι αλλιώς, αυτό το νομοσχέδιο. Το είπατε εδώ με περισσή κομπορημοσύνη- χωρίς τη δική μας τη βοήθεια, δεν μας έχετε εμάς ανάγκη. Αν πάλι δεν πιστεύετε στα μέτρα που προτείνετε σήμερα, τότε δεν ψάχνετε για στήριξη, ψάχνετε για συνενόχους στην καταστροφή. Και εμείς, συνένοχοί σας δεν πρόκειται να γίνουμε.

Αλλά για του λόγου το αληθές: Εμείς στηρίζουμε κάποια από τα μέτρα που προτείνετε, όπως εκείνα που αφορούν την ενίσχυση ευπαθών ομάδων, τα προγράμματα του ΟΑΕΔ, τους έμμεσους φόρους στα ποτά και στα τσιγάρα και την αναγκαία ενίσχυση της ρευστότητας της Οικονομίας, μέσω του τραπεζικού συστήματος, αναγκαία απολύτως.

Θα σας θυμίσω εδώ, βέβαια, κύριε Παπανδρέου, ότι πέρσι, το Δεκέμβριο του '08 και όλο το '09, χαλάγατε τον κόσμο για εκείνα τα 28 δισεκ. που είχαν δοθεί από την κυβέρνηση Καραμανλή, για την ενίσχυση αυτής της ρευστότητας. Και φέτος εσείς το ανανεώσατε το πρόγραμμα και προσθέτετε, μάλιστα (στο άρθρο 4 παράγραφος 8, του παρόντος νομοσχεδίου) άλλα 15 δισεκ. Σωστά κάνετε, αλλά σωστά κάναμε κι εμείς τότε. Παραδεχτείτε και κάτι επιτέλους, κύριε Παπανδρέου.

Εν πάση περιπτώσει, εμείς, παρά τη συμφωνία μας, με επιμέρους σημεία, διαφωνούμε- το είπαμε- με το συνολικό μείγμα, γιατί οδηγεί σε συνεχή περιδίνηση και σε μεγαλύτερη ύφεση. Ήδη, οι προβλέψεις σας ξεκίνησαν από ύφεση για φέτος 0,3% και τώρα προβλέπετε 4%. Το πιθανότερο είναι να ξεπεράσει φέτος το 5,5% η ύφεση. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Μπορείτε να το διανοηθείτε; Σε όρους ανεργίας και μόνο αν το ξέρετε...

Εμείς -κι αυτό είναι πολύ σημαντικό που θα πω, ξεκάθαρα πράγματα- θα σεβαστούμε παρά τις διαφωνίες μας τους όρους που θα ψηφίσει η Ελληνική Βουλή. Γιατί η Ελληνική πολιτεία έχει συνέχεια, θα εγγυηθούμε τα χρήματα που θα δώσουν οι εταίροι μας και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Γιατί η Ελλάδα έχει αξιοπρέπεια, συνέχεια, συνέπεια, φιλότιμο.

Αλλά θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για να βγούμε από το μηχανισμό μία ώρα αρχύτερο Πράγμα που το προβλέπει άλλωστε και η Συμφωνία. Γιατί αυτοί οι όροι όπως αποδέχεται και το ίδιο το Νομοσχέδιο, έχουν τον μεγάλο κίνδυνο- και αυτό δεν το λέω εγώ, το λέει το Νομοσχέδιο- να οδηγήσουν σε ακόμη μεγαλύτερη ύφεση και σε

ακόμη πιο σκληρά μέτρα. Και στόχος μας είναι να βγει η Ελλάδα από το μηχανισμό, μία ώρα αρχύτερα.

Από την άλλη πλευρά, μας ζητάτε και να ψηφίσουμε και εκείνα που δεν ξέρουμε, διότι από τα 30 δισεκατομμύρια της προσαρμογής σε μία τετραετία, τα 11 δις, δηλαδή πάνω από το 1/3 αφορούν μέτρα που δεν έχουν ακόμη καθοριστεί.

Και αυτά να θέλετε να σας τα εγκρίνουμε από τώρα, χωρίς να ξέρουμε ποια είναι. Και ύστερα να περνούν με Προεδρικά Διατάγματα χωρίς για μας να υπάρχει κανένας λόγος. Χώρια που υπάρχουν προβλέψεις για πρόσθετα μέτρα ανά πάσα στιγμή που επίσης θα πρέπει να εγκρίνουμε εν λευκώ από τώρα. Ακόμη τα μέτρα αυτά, το γνωρίζετε ότι πυροδότησαν κοινωνική έκρηξη. Για να αποτραπεί η έκρηξη, για να μην πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις, οι πολίτες αυτής της χώρας κάπου -κατά την άποψή μου- πρέπει να πιστεύουν, κάποιος πρέπει να εκφράσει όχι απλώς την αγωνία τους αλλά και την ελπίδα να νιώσουν ότι υπάρχει διέξοδος παρά τις πρόσκαιρες δυσκολίες.

Και θέτουμε μερικά απλά ερωτήματα προς κάθε κατεύθυνση: Υπάρχει κανείς που να θέλει να εκλείψει κάθε πολιτική δύναμη που θα είχε το κύρος να ασκήσει θεσμική αντιπολίτευση; Υπάρχει κανείς που να θέλει να συμπαρασυρθούν όλες οι πολιτικές δυνάμεις σε αυτόν τον κατήφορο; Υπάρχει κανείς που να μην θέλει άλλη ισχυρή αντιπολίτευση πέρα από τις οργανωμένες διαδηλώσεις, τις βίαιες εκρήξεις, τον ανεύθυνο λαϊκισμό και τα εμπρηστικά συνθήματα; Υπάρχει κανείς που να μην θέλει ένα θεσμικό εγγυητή της ομαλότητας; Η κυβέρνηση το στηρίζει το Νομοσχέδιο και θα το περάσει. Έχει την κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Εμείς οφείλουμε να το απορρίψουμε. Και για να μπορούμε να χαράξουμε άλλο δρόμο και να πείσουμε γι αυτό τον δρόμο, γιατί όποιος στο τέλος μία διαδρομής κόβει συντάξεις των 700 ευρώ, δεν μπορεί να πείσει κανέναν, ούτε τον εαυτό του.

Και μιας και ο λόγος για τον κοινωνικό αναβρασμό, σας ζητήσαμε να αποσύρετε το Νόμο για το μεταναστευτικό και επιμείνατε να ανοίξετε το δρόμο για μαζική πολιτογράφηση μεταναστών, χωρίς τις δικλίδες που έχουν άλλες χώρες. Και πότε το κάνετε αυτό; Όταν προβλέπεται για την Ελλάδα, η μεγαλύτερη κοινωνικοοικονομική κρίση, η βαθύτερη ύφεση, η υψηλότερη ανεργία που γνώρισε ποτέ στην πρόσφατη ιστορία της. Φέρνετε την κοινωνική έκρηξη ακόμη πιο κοντά.

Αλλά και κάτι ακόμη, ακουστέ το Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι,

Το Νομοσχέδιο από την πρώτη του σελίδα αναφέρει, αν είναι δυνατόν, το εξής καταπληκτικό: το δημοσιονομικό έλλειμμα και το δημόσιο χρέος για το 2008 και το 2009 ήταν σημαντικά χειρότερο, από αυτό που είχε ανακοινώσει η προηγούμενη κυβέρνηση που οδήγησε σε απώλεια εμπιστοσύνης, σε αύξηση του κόστους χρηματοδότησης κ.λ.π.

Είναι η πρώτη φορά που βλέπω σε Νομοσχέδιο, ατόφια κομματική προπαγάνδα. Είναι απαράδεκτο! Και ενοχοποιείτε την Παράταξή μας σε ένα Νομοσχέδιο, με το οποίο προσπαθείτε- υποτίθεται -να εξασφαλίσετε ευρύτερη συμπαράσταση με τέτοιου είδους γραπτά, σε κείμενο «αντικειμενικό». Ο απόλυτος πράσινος υποκειμενισμός και θέλετε εμείς να το ψηφίσουμε.

Και κάτι τελευταίο, υπάρχουν έξη κόκκινες γραμμές για μας που βάζουμε από εδώ και μπρος, ανεξαρτήτων όλων των άλλων.

Πρώτον, δεν δεχόμαστε η Ελλάδα να εμπλακεί σε οποιαδήποτε ουσιώδη διαπραγμάτευση για εθνικό θέμα, τέτοιες στιγμές, από θέση εθνικής αδυναμίας, και ελπίζω να είμαι σαφής.

Δεύτερον, δεν δεχόμαστε καμία συζήτηση, καμία σκέψη για αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους. Προτείναμε μέτρα για έξοδο από την κρίση. Είμαστε αποφασισμένοι να αξιοποιήσουμε ό,τι μπορούμε. Συζήτηση, όμως, για αναδιάρθρωση που θα βυθίζει τον τόπο, σε βαθύτερη δύνη και δεινά, δεν δεχόμαστε. Και είμαι σαφής γι' αυτό. Και επειδή ρωτάτε, ποιος το είπε αυτό, εάν πείτε τη λέξη "Λαζάρ" στις διεθνείς αγορές, μόνο τη λέξη αυτή να πείτε, είναι σαν να θέλετε να με πείσετε, ότι είπατε καρδιολόγο και ζητάτε μικροβιολόγο. Είναι ειδικότητα των κυρίων αυτών, μόνον το ζήτημα εκείνο. Και για αυτό το λόγο λέμε, ούτε κουβέντα δεν πρέπει να γίνεται.

Τρίτον, καμιά διαφωνία για μας δε θα πρέπει να επιτρέψει να δικαιολογήσει τη βεβήλωση μνημείων, είτε πρόκειται για τον Άγνωστο Στρατιώτη, είτε πρόκειται για την Ακρόπολη. Η ελευθερία μας κατοικεί στις καρδιές και στις συνειδήσεις μας. Αλλά συμβολικά κατοικεί στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη και στο παγκόσμιο σύμβολο της ελευθερίας, στο βράχο της Ακρόπολης. Και όσοι βεβηλώνουν αυτούς τους ιερούς χώρους, μας προσβάλουν βάνουσα. Περισσότερο, από οποιοδήποτε άλλη απόφαση της κυβέρνησης, εκείνοι μας προσβάλουν περισσότερο και καλύτερα θα κάνουν να μαζευτούν.

Τέταρτον, η οργή είναι δικαιολογημένη, αλλά η βία είναι απαράδεκτη. Και όταν η οργή γίνεται βία, χάνεται το δίκαιο, χάνεται η ελπίδα. Και δεν θα αφήσουμε κανέναν να οδηγήσει τη χώρα στον άλλο φαύλο κύκλο της οργής που φέρνει βία, και της βίας που φέρνει περισσότερη οργή. Γιατί αυτός ο «κύκλος» δεν είναι απλά φαύλος. Είναι κύκλος αίματος. Και γράφεται από το αίμα αθών.

Εμείς έχουμε στόχο να μετατρέψουμε την οργή αυτή σε ελπίδα, όχι να την αφήσουμε να εκφυλιστεί σε μισαλλοδοξία και νέο διχασμό. Πέμπτον, καμιά διαφωνία δεν δικαιολογεί σε κανέναν να παίζει με το ψωμί των Ελλήνων. Όσοι κλείνουν λιμάνια, δείχνουν αναλγησία στη χειρότερη στιγμή, σε βάρος της ελπίδας πολλών χιλιάδων οικογενειών να επιβιώσουν από την κρίση. Η αυθαιρεσία δεν είναι κοινωνικό δικαίωμα και δεν γίνεται αποδεκτή από εμάς.

Έκτον, η κυβέρνηση φαίνεται ότι στριμώχνεται από τα σφάλματά της και τις συνέπειές τους, και τώρα ρίχνει συνεχώς και συστηματικά, το φταιξιμο, στις προηγούμενες κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας. Για αυτό και μιλάμε για μια βιομηχανία εξεταστικών επιτροπών. Εμείς δεν έχουμε τίποτα να φοβηθούμε, αλλά προειδοποιούμε την κυβέρνηση ότι δεν θα της βγει σε καλό. Και θέλω να είμαι και σαφής: Μη νομίζετε ότι το τελευταίο 7μηνο θα είναι εκτός αναζήτησης ευθυνών και εκτός συζήτησης, κύριε Πρόεδρε.

Πριν από 30 ακριβώς χρόνια τέτοια εποχή, πριν 30 χρόνια, το ΠΑΣΟΚ καταψήφισε και αποχωρούσε από αυτή την αίθουσα, για την ένταξη της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή

Οικονομική Κοινότητα. Και το έκανε καταγγέλλοντας. Χωρίς να προτείνει καμία απολύτως εναλλακτική λύση.

Καταψηφίζουμε τα μέτρα, προτείνοντας διαφορετική προοπτική διεξόδου. Τελικά κάθε πολιτικό κόμμα χαρακτηρίζεται στη συνείδηση του Λαού, από τα 'ναι' τα μεγάλα και τα 'όχι' τα μεγάλα, που λέει στις κρίσιμες επιλογές του τόπου, όχι απ' τα μεγάλα λόγια που εκστομίζουν οι αρχηγοί στις προεκλογικές συγκεντρώσεις. Εμείς πριν από 30 χρόνια είπαμε το μεγάλο 'ΝΑΙ' στην Ευρώπη, γιατί ενώνει τους λαούς και εμπνέει και σήμερα το δικό μας το λαό. Και το ΟΧΙ που λέμε σήμερα στα μέτρα που μας προτείνετε, γιατί οδηγούν σε ύφεση χωρίς τέλος.

Εσείς, αντίθετα, πριν 30 χρόνια είπατε το μεγάλο 'όχι' στην Ευρώπη και σήμερα λέτε 'ναι' στο αδιέξοδο της ύφεσης.

Θα ήθελα, κ. Πρόεδρε, να σας πω ότι η ιστορία θα κρίνει και εσάς και εμάς. Εμείς δεν φοβούμαστε την ετυμηγορία της. Εσείς έχετε και ένα λόγο να είστε και πιο ανήσυχοι. Και μπορεί να μην σας ενδιαφέρει εσάς εάν αυτή θα είναι η τελευταία σας θητεία ως πρωθυπουργός αυτής της χώρας, αλλά σας διαβεβαιώ, ενδιαφέρει απολύτως τη χώρα. Ευχαριστώ πολύ.

=====

**Δευτερολογία του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνη Σαμαρά
στη Βουλή για το Σχέδιο Νόμου:**

**«Μέτρα για την εφαρμογή του Μηχανισμού Στήριξης της Ελληνικής Οικονομίας
από τα Κράτη – μέλη της Ζώνης του Ευρώ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο»**

Νέα αρχή θέλει να κάνει ο αρχηγός του ΠΑΣΟΚ, αλλά με οξύτητα και με άκρα προκλητικότητα, από την πρώτη στιγμή που πήρε τον λόγο.

Αδυναμία και αμηχανία μπορεί να δείχνει μόνο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι η οξύτητα.

Και, πάνω, απ' όλα, επιστροφή στο παλιό ΠΑΣΟΚ. Και κάθε ενήλικας άνω των 18 ετών γνωρίζει ότι σημασία δεν έχει ποιος γράφει κάτι, αλλά ποιος το υπογράφει. Και το έχει υπογράψει όλο το Υπουργικό Συμβούλιο, αυτό το απαράδεκτο κείμενο το οποίο διάβασα από το Βήμα της Βουλής, κε Πρόεδρε.

Δεν πρόκειται να πω για τα Οικονομικά, όταν από 170 μονάδες τα spread ανέβηκαν 8 φορές επάνω. Ούτε θα απαντήσω για την υπόθεση Λαζάρ. Ας πάει ο κ. Πρωθυπουργός να δει και να ρωτήσει τον κ. Υπουργό των Οικονομικών. Την ημέρα εκείνη βγήκε, όχι από εμάς, αλλά από το «Reuters», δηλαδή στις ειδήσεις όλου του κόσμου. Και αναγκάστηκε να βγει και να διαψεύσει ο κ. Υπουργός Οικονομικών. Αυτός έδωσε αυτή την εικόνα. Και σε άλλες περιπτώσεις θα έπρεπε να τον είχε διώξει αυτόν τον Υπουργό, των Οικονομικών ο κ. Παπανδρέου.

Δεν θέλω να πω τίποτα άλλο κ. Πρόεδρε. Αλλά ξεχνάμε τις διαψεύσεις Προβόπουλου;

Ξεχνάμε την πραγματικότητα;

Και καταθέτουμε σήμερα εδώ, δυστυχώς, τα όπλα της λογικής;

Μιλάμε με διαφορετική πολιτική αριθμητική, μιλάμε με διαφορετικά λογικά επιχειρήματα, μιλάμε λες και θέλει η άλλη πλευρά να μην ακούσουν αυτά που λέμε.

Και τα είπαμε πολλές φορές. Δεν είναι η πρώτη φορά σήμερα - για να δώσουμε κάποιο άλλο τόνο προτάσεων. Είναι μία θλιβερή -σήμερα- ιστορία αυτή η συνεδρίαση, για το ΠΑΣΟΚ.

Γιατί την ώρα που συνταράσσεται έξω η κοινωνία, ήρθε εδώ πέρα να πυροδοτήσει ένα κλίμα οξύτητας, απαράδεκτο για τις στιγμές που περνάει ο Ελληνικός λαός.

Εμείς, θέλω να ξέρετε - και επαναλαμβάνω, αυτό με το οποίο τελείωσα χθες την παρέμβασή μου - η Νέα Δημοκρατία θα πρωταγωνιστήσει, θέλει δεν θέλει το ΠΑΣΟΚ, για να δώσουμε στον κόσμο ελπίδα, αυτήν που έχει ανάγκη κυρίως ο νέος Έλληνας. Ευχαριστώ πολύ.